

Neospora caninum

Livscykel

Neospora caninum är en encellig parasit som är mycket nära släkt med *Toxoplasma gondii*. Eftersom det är en relativt nyupptäckt parasit är kunskaperna om dess livscykel och olika spridningsvägar fortfarande ofullständiga. Hundar kan utsöndra oocystor med avföringen och antas vara huvudvärd för parasiten. Neosporainfektion har påvisats hos flera olika djurslag såsom hund, nötkreatur, get, får och häst, men inte hos människa.

Liksom *T. gondii* kan parasiten överföras från moder till foster och orsaka abort och medfödd infektion, men med den skillnaden att fullt skyddande immunitet inte alltid utvecklas utan överföring via moderkakan kan ske under flera dräktigheter hos samma moderdjur.

Symtom

N. caninum har framför allt uppmärksamats som en orsak till aborter hos nötkreatur och till bl.a. neurologiska symtom och rörelsestörningar hos hund. Neosporos tycks kunna drabba hundar i alla åldrar men förefaller vara vanligast hos valpar och unga hundar och är sannolikt många gånger ett resultat av smitta under fosterstadiet. De vanligaste symtomen är olika grader av bakbensförlamning och muskelatrofi, som ibland utvecklas till att även omfatta frambdelen.

Diagnos

Hos kliniskt sjuka hundar kan en sannolikhetsdiagnos ställas utifrån symtombilden, påvisande av antikroppar mot *N. caninum* och positiv effekt av medicinsk behandling. Eftersom sjukdomen kan vara resultatet av infektion under fosterstadiet bör om möjligt även hundens mor och kullsyskon undersökas serologiskt. Subkliniska infektioner förekommer varför ett positivt serologiskt prov bör tolkas med viss försiktighet, men infektionen är sannolikt inte särskilt spridd i den svenska hundpopulationen. Vid en undersökning från 1994 av ca. 400 hundar utan tecken på neosporos påvisades antikroppar hos två hundar (0,5%).

En definitiv diagnos kan endast ställas genom att påvisa parasiter i vävnaderna i samband med obduktion. Eftersom parasiterna kan vara svåra att upptäcka och omöjliga att skilja från närbesläktade organismer i vanliga histologiska snitt krävs specifika färgningsmetoder. Dessa kan även utnyttjas för att undersöka vävnadsprover (muskelbiopsier) från levande djur.

Serologiska undersökningar (med teknik indirekt immunofluorescens och ELISA) liksom specifika immunhistokemiska metoder och PCR-tekniker för att identifiera parasiterna har utvecklats vid SVA och används nu i det diagnostiska arbetet.

Behandling

Vid klinisk neosporos hos hund kan behandling med klindamycin eller sulfonamider i kombination med pyrimetamin prövas.

[Senast uppdaterad 2008-11-24]